

„Pe cei tari îi încântă sarcina grea.”

- Ioan Slavici

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul X
Numărul 525

21 - 27 iulie 2021

Redefinirea identitară „de gen” a drepturilor omului...

Cezar Adonis
Mihalache

„Pe când era Europa și avea mai multe viteze”... Așa vom ajunge a istorisi despre vremurile bune ale Uniunii Europene... Cea a părinților fondatori și a acelor care au reușit să o mențină decenii în matca normalului... Pentru că, deși mereu

au existat mai multe „europă” ce nu reușeau să intre în cadență, direcția măcar era una singură... Iar fundamentele pe care era construită erau literă de lege... Azi însă ne despărțim de acele vremuri... Și nu „vitezele” ne vor mai ierarhiza în UE, ci direcțiile... Iar cel mai trist, fisura (indusă, amplificată, segregționistă chiar), va fi plecat tocmai din singurul pilon ce nu trebuia atins... Cel al drepturilor omului... Pentru că Europa de azi, nici măcar cea de mâine, se disociază poate de singurul ei liant viabil... Mai mult, transformă acel pilon-unitate într-un nisip ce se scurge prin clepsidra acceptărilor „noii Europe”...

Avem două Europe... Aproape radicalizate... Și nici măcar nu vorbim despre contre în opinii și atitudini, ci despre o diviziune prin cea mai terifiantă postcortină de fier: ideologia LGBTQ... O bornă unde se opresc drepturile celor mulți, o Europă „centrală” care aplică infrigement țărilor care, în esența deciziilor lor, se bazează tocmai pe drepturile omului, incluzând în acestea majoritatea normală... O Europă „de gen” ce promovează noile forme ale drepturilor omului... Dar nu ca fiindă, socială, gânditoare,

culturală, ci strict consumatoristă...

Și este ilar să vezi că, deși UE nu a repus în matcă drepturile omului din țările care au aplicat la începutul pandemiei suspendarea unora dintre ele (printre care și noi), vine și promovează drepturile consumatorului, distanțându-se de valorile și reperatele anterioare pandemiei... Iar în cel mai grav derapaj la adresa

suveranităților naționale, UE amenință Ungaria pentru deciziile interne în privința protejării drepturilor majorității în fața invaziei LGBTQ. Și nu la nivelul unei recomandări de revizuire a politicilor naționale, interne, ci printr-un raport de infrigement, încălcând grav suveranitatea națională a țării vecine... Și, practic, a fiecărui stat membru cu intenții similare de protejare a valorilor tradiționale și creștine...

O Europă (centrală) ce își reneagă însăși statutul de familie europeană... Pentru că, prin felul de promovare, și translatate spre o identificare de gen, însăși denumirea de „familie europeană” devine ridicolă... Cel puțin pentru acea parte a Europei care promovează și amenință țările care nu adoptă normele LGBTQ-UE... Acolo nu mai avem „o mare familie europeană”, aceasta a rămas pe partea estică a blocului continental, acolo avem un parteneriat civil de co(m)uniune europeană (!), chiar noneuropeană, prin distanțarea de valorile părinților fondatori...

Unde suntem noi? Cum ne poziționăm pe acest nou „front”? Din păcate, tot în tăcere, lașitate, tergiversare, așteptând să vedem care dintre „steaguri” va flutura la

final... Cel săltat de fund pe catargul curcubist-european ori cel al revenirii în forță a curentului real tradițional-creștin?... Și stăm în așteptare chiar dacă direcția ar trebui să ne fie clară... Ba, culmea este că, deși am lăsat Ungaria să-și înfigă ghearele în casele, bisericile, conacele, pământurile și fluxurile noastre financiare, transformând Ardealul în mai mult decât un parteneriat regional că între timp doar timpul s-a transnațional, în favoarea Budapestei evident, la nivelul inițiativei maghiare antiLGBTQ am băgat adânc capul în nisip... Chiar dacă Parlamentul European a încălcat practic, și grav, tratatele UE (cele pre-LGBT!), supunând la vot o rezoluție împotriva Ungariei pentru că aceasta a îndrăznit să adopte o lege ce interzice scârbavnica ideologie de gen în școli..

Și nici măcar în clipa în care se strâng masiv rândurile blocului comunitar tradițional, pe care îl putem identifica și defini deja așa, prin asocierea la poziția și apărarea drepturilor naționale suverane ale Ungariei, a unor state precum Polonia, Cehia, Slovacia și Slovenia, noi nu ne îndreptăm spre ceea ce, măcar creștinește, ar fi normal. Și nu neapărat pe conflictul punctual al Ungariei cu Europa, referitor la drepturile Budapestei de a se proteja de ideologia agresivă de gen a LGBTQ-UE, ci pe temele care ar trebui să fie cu adevărat prioritare pentru Uniunea Europeană, precum punerea în matcă a drepturilor omului (și nu înlocuirea lor cu supraîncărcarea legislativă legată de drepturile consumatorului)...

Decență și onestitate

Petru
Jipa

Motto: Jur pe Apollo medicul, pe Esculap, pe Higea și Panacea și pe toți zeii și zeițele, pe care îi au ca martori, că voi îndeplini acest jurământ și poruncile lui, pe cât mă ajută forțele și rațiunea. (Fragment din jurământul lui Hipocrate)

De ce am reluat un articol mai vechi...? Pentru că între timp doar timpul s-a prefăcut în timp pierdut, iar oamenii au fost supuși aceleiași dezinformări

politice. Așa cum în trecut, în timpul „gripei spaniole” un ziar din Freetown a numit această pandemie „Manhu” cuvânt ebraic care înseamnă „ce este aceasta” tot așa „pe cât mă ajută rațiunea și forțele” o să întreb „Ce este aceasta”. I. Kant spunea: „Ca să știi adevărul despre un lucru, trebuie să interacționezi cu acel lucru.” Noi interacționăm cu un virus invizibil care pătrunde într-o celulă apoi o distruge. Mergem la vot când țara o țară o cere, am făcut o revoluție când țara a cerut astăzi trebuie să cerem aleșilor noștri să ne spună dacă măsurile luate de ei în această perioadă au fost de folos: – au oprit economia; – au oprit de la tratament persoanele cu alte maladii; – au dat legi care vin în contradicție flagrantă cu drepturile omului. Și toate acestea prin legi redactate fără un studiu intern.

Pentru ce s-au luat aceste măsuri restrictive pe perioada pandemiei? Pentru ce cetățenii au fost nevoiți să sufere? Există vreo măsură proporțională între pericolul real și pericolul dovedit? Principiul proporționalității între pericol și adevăr nu a fost respectat fără acest studiu intern. La început când nu se știa nimic despre

virus măsurile au fost corecte, cineva nevăzut a vrut să transforme totul în avantaj politic. De aceea, dacă parlamentul nu dorește să ancheteze abuzurile, noi, cetățenii, trebuie să o facem. Cum este posibil ca un virus să fie închis între granițele unei singure țări și cum este posibil să fie instituită într-o singură zonă din Europa o formă de teroare medicală de grad înalt. Sunt cetățean al acestei țări și am dreptul să pun întrebări aleșilor.

„Avem nevoie”, așa cum

spunea Albert Camus în cartea „Ciumă”, „la decență și onestitate”. Dar acum nu este vorba de ciumă, ci de un simplu virus hiperbolizat pe canalele de televiziune și internet. În fiecare an, în perioada de iarnă, lumea medicală se confruntă cu viroze, dar doar de această dată virozele nu se mai sfârșesc. Dar ce doar de astă dată au fost luate măsuri severe fără o formă de expertiză! Statisticile spun că nouăzeci de procente din operațiile care trebuiau efectuate în perioada pandemiei nu au fost luate, iar mulți oameni și-au pierdut viața. Ne salvăm de acest virus și murim prin reguli impuse și legiferate. Medicii din spitale și-au făcut datoria, dar mă întreb: cei care aveau competența de a concentra efortul lor au făcut același lucru? Constantin Noica a spus cândva: „Vreau să întreb: să fii în istorie sau să fii în adevăr?” Același lucru îl spun și eu astăzi: „Avem nevoie la... decență și onestitate.” Dar decența și onestitatea au fost prinse într-un malaxor politic din care s-a născut minciuna și boala. O boală a sufletelor obosite să strige: să fii în istorie sau să fii în adevăr.

*Grid
Modorcea*

Lungul meu popas pe meleagul natal, mi-a conturat tot mai clar existența a trei Români, deocamdată. Prima este România lui „Las Fierbinți”, adică țara semianalfabeților cu internet, țara celor 93,5 la sută care nu citesc, care nu cumpără nici măcar o carte pe an. E țara fecalizată de milionari, de bilionari, țara condusă de

de ispite alogene.

A doua Românie este țara celor 6,5 la sută care citesc, care fac cultură, a celor care suferă pentru o idee, a celor care formează elita ei, care luptă pentru identitatea României, pentru valorile ei sacre. Este țara Spiritului Critic, țara valorilor. Este insula comorilor, în care mai pulsează sevele ancestrale, care mențin în viață încă România profundă.

Și a treia Românie ar fi România de tranziție,

țara lui Las Fierbinți! El e noua ei temelie.

Așa cum, la cealaltă extremă, lucrează un Festival ca „George Enescu”. El era simbolul identității României. A venit însă „era Holender”, care l-a tras în jos, spre comerț. A venit apoi o altă firmă care îl aruncă în zona Las Fierbinți, cu activități co-laterale, cu kitsch-uri în loc de spectacole-concert, care în loc de melomani formează melomaci, o mostră de cum poate decădea o țară fără

Bilionarul care o face pe taticu' ei, i-a păpat milioanele pe ideea că este o mare investiție să fii colecționar de mașini!

N-ar investi un leu pentru o bibliotecă, pentru o școală, pentru o sală de concerte sau un tablou, să auzi că s-a dus la Artmark și a achiziționat „Printesa” lui Tonitza și a dăruit-o Muzeului Național de Artă! Sau fac scamatorii, dau lovituri de tun, cumpără terenuri cu 15 milioane de euro, dar n-ar ajuta țara să recupereze

acasă, a avut ideea să-și investească munca într-o zidire de la baza României profunde. Deci se poate face minuni dacă crezi în ele, dacă simți românește.

Dar ce poate face pentru România profundă un străin de neam, unul care nu simte românește, precum sirianul Arafat? Ați văzut ce-a făcut. Haosul actual, dezastrul adus de restricțiile pandemice!

Sigur, din asemenea corcitură se recrutează și România trădătorilor de

străini de neam, care au pus poporului tradițional botniță, e țara celor săraci cu duhul, e țara prostimii, e țara celor care sunt „carne de tun”, e țara xenomanilor, a celor care se pleacă în fața străinătății, a celor care urăsc tot ce-i autohton, care slujesc cu obediență politica occidentului de a transforma România într-o piață de desfacere pentru produsele străine. Au și transformat-o! În afară de lobodă, nu mai e nimic românesc. Dar și loboda, când am luat-o de la Piața Matache, țărâna bătrână și gheboșată cu o mână îmi întindea legătura, iar cu cealaltă ținea la ureche celularul. Deci ea vorbea la telefon în timp ce-mi dădea trei fire de lobodă cu 1,50 lei legătura. Și ce mobil avea! Performant, de ultimă oră! Se poate trăi oare și din lobodă? Ce avea ea atât de important de vorbit? Eram curios, cică, a anunțat-o nora, i-a murit o pisică! Iată o imagine semnificativă pentru Las Fierbinți. De ce „fierbinți”, fiindcă totul aici e rece, o minciună clocită, o realitate de îngheață apele! Este România deznaționalizată, infectată

România forumiștilor și a veleitarilor, România celor care își dau cu părerea, care le știu pe toate dar nu sunt în stare să bată un cui la temelia ei! Este România cărcotașilor, a celor care nu sunt nici în car, nici în căruță, sunt și cu unii, și cu alții. Au o spoială de cultură și dau lecții, pe care ei nu le aplică niciodată. Sunt o categorie de neputincioși foarte periculoasă, fără orientare, fie că sunt fanatici naționaliști, fie curat cosmopoliți. Nici ei nu știu de care parte a balanței se află, pe care taler trăiesc, și-ar vinde și mama să fie cu unii, iar tatăl să fie cu alții. Sunt nehotărâții, care se uită la indicatoarele de la intersecție. De fapt, ei sunt neglijabili, în balanța inutilității, a sacilor care trebuie aruncați din nacelă.

Țara milionarilor fără carte! Imaginați-vă un bilionar care a câștigat milioanele numai furând, mințind, speculându-i pe proști, făcând eventual câteva drumuri și hoteluri, doar pentru a câștiga și mai mult, pentru a da pe din afară! Un astfel de bogătan nu face decât consolidează

cap limpede.

România lui Las Fierbinți este consolidată de statul de gașcă, un stat birocratic, care este o rămășiță a „socialismului multilateral dezvoltat”. Birocrația o îngroapă. Și ea naște spectre, cum sunt și milionarii noștri. Nu există o personalitate politică pe care s-o respecti, nici un îmbogățit peste noapte cu ochi limpede.

Nu am nimic cu milionarii, dar ce poate face bun sau bine un milionar fără carte? O nouă șosea, o nouă piscină. Dar le poate face nu numai la Poiana Brașov, ci și în Anzi sau pe Munții Stânci. O țară în care el face o șosea, nu o poți deosebi de o altă țară în care se face o șosea similară. Prin poduri și șosele, hoteluri și restaurante nu deosebești o țară de alta.

Gândiți-vă la o tenismenă care muncește de mic copil să ajungă în top. Și-a sacrificat copilăria și tinerețea să ajungă în vârf. Și câștigă pe meritele ei. Dar ce face cu milioanele câștigate? Face hoteluri, piscine și colecție de mașini.

„Cumințenia pământului”, adică să facă ceva pentru cultură, singura care dă identitatea unei țări, care ne face să deosebim o țară de alta. Ce-ar fi Franța fără Voltaire, Diderot, Rousseau, Baudelaire, Cézanne, Renoir, Ravel și mii de alți mari scriitori și artiști ai ei? Nu citesc francezii cărți?! O, Dumnezeule mare! Cultura a făcut din Franța un model de țară a spiritului tutelar!

România nu există prin colecția de mașini a tenismenei iubite, ci prin cultura ei tradițională, prin Predanie, prin minunile lui Brâncuși sau prin poezia lui Eminescu, pe care însă un contribuitor fanatic al țării Las Fierbinți l-a băgat în debara! Acești tipi de „telectuali ai lui Băsescu”, cum este triada Patapleșanu, au făcut tot atâta rău României ca milionarii care trag cu pușca în mistreți!

Toți milionarii la un loc nu au făcut pentru România profundă ce a făcut dl. Cristian Dumitrescu la Snagov, o oază de spiritualitate românească numită Grădina Vlahiia. Un fâgărășan, emigrat în Canada, apoi reîntors

neam sau România inconștienților, ca acest Cioclu Cioclu, care a votat în Parlament pentru smulgerea unui ținut românesc din trupul țării. Mișună trădătorii, se întoarce în mormânt Eminescu de numărul lor tot mai mare, pe care el începuse să-i înșiruie în ciclul dramatic „Dodecameronul”.

Realitatea lui Las Fierbinți este atotstăpână, România deznaționalizată cucerește și noua generație, care este o generație pierdută ab initio, e generația mobilului, a bicicletelor electrice și a tot felul de superficialități de împrumut, precum tendința americanizării, care o îndepărtează vertiginos de țara celor 6,5 la sută. Dar ar fi o minune ca măcar acești 6,5 la sută să fie conștienți de statutul lor, ei vor fi insula care va face inconfundabilă România în oceanul națiunilor.

Cine trebuie să dezvolte cultura națională?

Galina
Martea

Referindu-ne la termenul cultură înțelegem că este vorba de existența umană prin intermediul căreia se prezintă manifestările și activitatea cotidiană a individului. Moștenită din strămoșii noștri, cultura are la bază obiceiuri și tradiții, moduri de comunicare, forme specifice scrisului și vorbirii, valori naționale, etc., respectivele toate încadrându-se în disciplina sau definiția culturii. Cu rădăcini universale, cultura, în esență, cuprinde totalitatea valorilor materiale și spirituale necesare omului, necesare unui popor în existența de zi cu zi. Lucruri prețioase care trebuie menținute și apreciate la justa valoare de către individ, dar, în același timp, dezvoltate continuu în pas cu lumea modernă civilizată. Astfel, prin procesul de dezvoltare a omului se modifică evolutiv cultura acestuia, concomitent presupunând în sine și nivelul de civilizație al propriei societăți. În acest caz, prin nivelul de dezvoltare al propriei societăți individul este satisfăcut din punct de vedere material, iar cultura îi este acel pilon care îi oferă multă siguranță în obținerea unui nivel intelectual tot mai avansat, respectiv oferindu-i posibilități reale în realizarea propriilor necesități spirituale. Raportându-ne la expresia de necesitate, atunci aceasta, prin categoria sa filozofică, reprezintă esența lucrurilor din viața fiecărui individ. Ca urmare, cultura este o exigență prioritară în existența și evoluția umană.

Fiecare popor își are cultura sa și nivelul său de dezvoltare, o diversitate enormă de aspecte care deseori și în anumite perioade istorice se completează reciproc. Prin aspectul globalizării, în lumea contemporană acest lucru e benefic pentru unele popoare care încă se află la un nivel inferior de dezvoltare, având și o cultură mai inferioară. Așa fiind, unele popoare cu o cultură mai puțin civilizată ar putea ușor apela și la alte forme de culturi, adică la o cultură plină de cunoștințe și de valori spirituale prin care masele ar urma să fie în contact mai activ cu viața creatoare în scopul de a-și forma un nivel intelectual multilateral sau un nivel mai ridicat în dezvoltare. În asemenea cazuri este nevoie doar de dorința individului, dar mai ales de dorința societății acestuia care ar urma să fie mai deschisă la transformări evolutive, la schimbările ce aduc numai profit material și spiritual vieții umane. Lucruri și acțiuni frumoase, însă, cu mare regret, nu fiecare ființă umană, nu fiecare popor rămas în subdezvoltare înțelege toate acestea. Este nevoie de timp, de voință, de recunoaștere de

sine și de mediu, în mod aparte, este nevoie de o schimbare radicală a mentalității. Este nevoie de multe alte lucruri pe care omul încă nu reușește să le se sizeze în de ajuns, cu atât mai mult că aceste aspecte nu sunt înțelese nici de oamenii ce stau în capul puterii și administrează țara/ societatea. Componente dureroase și triste care se răsfrâng asupra întregii societăți, componente specifice și societății basarabene de astăzi – un mediu social inhibat de trecuți, cu o stare de înapoiere și lipsă de cultură. Necătând la faptul că la ziua de azi îi sunt deschise drumurile către o lume civilizată, oricum societatea moldavă este încă ținută în subdezvoltare cu tendința de a ține în întuneric o lume, un popor ce are un comportament umil și supus. Totul se întâmplă din cauza că mentalitatea clasei dominante este destul de depășită, aceasta fiind adeptă încă a unui trecut primitiv. În modul respectiv, o colectivitate de oameni îndură și rămâne în subdezvoltare economică, socială, culturală, neavând la bază acel stimulent de care are nevoie.

Dacă prin expresia cultură se definește înțelesul de a respecta, de a onora, de a instrui și educa, etc. – totul reducându-se la conținutul valorilor și normelor comportamentale decente ale omului; atunci prin expresia incultură definim componente precum lipsa de cultură elementară, ignoranță, decădere, neștiință – totul reducându-se la tendința omului/ comunității de a se izola și îndepărta tot mai mult de tot ceea ce este civilizat. Evident, fiecare societate își are cultura sa formată de-a lungul timpului, corespunzător și normele de comportament uman sunt interpretate sub influența culturii respective – întreaga diversitate fiind ghidată sub influența mediului înconjurător. Este o corelație dintre fenomene și ființe care depind între ele condiționat, fără a realiza vre o abateră oarecare, ca să nu generalizăm. Sub această formulă are loc procesul de contaminare a omului cu factori negativi sau pozitivi, astfel formându-i existența reală în cadrul unei colectivități vulnerabile sau decente. Cu mare regret, însă, spre exemplu, omul din societatea moldavă cade sub influența factorilor negativi care le îngreunează atât dezvoltarea, cât și existența. Astfel societatea există prin termenul de subdezvoltare și subcultură, dacă să spunem așa, identificându-se uniform prin limitele obscurantismului, fenomen ce scoate în evidență o stare de înapoiere culturală sau, mai bine zis, o atitudine retrogradă față de răspândirea culturii și a progresului în mase. Ne întrebăm: de ce și cum poate avea loc un asemenea proces într-o societate din epoca contemporană, cu atât mai

mult că această epocă se definește prin modificări esențiale în politicile culturale, economice, sociale? Tendința spre o cultură cât mai avansată este spațiul prin care ființa umană încearcă să se realizeze evolutiv pentru a crea bunăstare, dezvoltare, erudiție. Iar prosperitatea unui popor sau a unei societăți nu poate fi concepută fără fundamentul unei culturi sigure, aceasta fiind bogăția cea mai de pret. Însă, ne întrebăm din nou: care este cea mai de preț bogăție în cadrul societății basarabene de astăzi? Răspuns la această întrebare, credem, ar fi doar una: trăind printr-un haos apocaliptic de neconceput unde la orice pas persistă mizeria morală/ mizeria de conștiință/ mizeria în administrarea statală (o realitate cunoscută și la nivel internațional), poporul basarabean pur și simplu există/ supraviețuiește prin destin pentru a înfrunta timpul, iar aspectul culturii este pur și simplu lăsat în voia soartei. În contextul dat, putem atribui cuvintele spunea de Emil Cioran: „... Nu cunosc în Europa un alt țaran mai amărât, mai pământiu, mai copleșit. Îmi închipui că acest țaran n-a avut o sete puternică de viață de i s-au înscris pe față toate umilințele, de i s-au adâncit în riduri toate înfrângerile. Oricâte rezerve de viață ar dovedi el, impresia nu este totuși a unei proșpețimi biologice. O existență subterană este ființa lui și mersul lui lent și gârbovit este un simbol pentru umbrele destinului nostru. Suntem un neam care am ieșit din văgăuni, din munți și din văi. Am privit cerul din umbră și-am stat drepti în întuneric...” (vezi, Schimbarea la față a României). În esență, totul se reduce la termenul cultură, o asociere perfectă și pentru poporul român din Basarabia cu un destin istoric ratat. Un popor care încă nu a izbutit să se afirme prin noțiunea autentică a identității, dar a izbutit să se afirme pe deplin prin noțiunea suferinței, care, în timp, le-a creat și existența plină de incultură. În acest caz nu ar trebui să criticăm realitatea existentă a poporului, dar ar trebui să analizăm cu luciditate care au fost motivele ce au contribuit la crearea unei asemenea stări de dezvoltare, totodată ar urma ca la momentul dat să oferim soluții în a salva poporul basarabean care continuă să fie înglodat până-n gât în teascul nedreptăților sociale și nedreptăților istorice, construite intenționat de clase dominante din trecut și prezent – totul fiind o consecință nefastă a trecutului istoric (prezența unor imperii cu o cultură străină neamului românesc). În contextul dat, Valentin Tomuleț (scriitor, istoric, istoric literar) scrie: „Țarismul a promovat în Basarabia o politică de rusificare și deznaționalizare prin impunerea valorilor naționale și spirituale ruse, străine, în detri-

mentul celor autohtone...”, continuând cu: „Cea mai gravă consecință a actului de la 1812 a constituit-o însă înstrăinarea, pentru o perioadă îndelungată, a românilor basarabeni de neamul românesc, cu toate consecințele dezastruoase, cea mai dureroasă fiind conservarea unei stări de subdezvoltare a populației majoritare ca urmare a lipsei desăvârșite a instruirii în limba maternă”(vezi, monografia „Ținutul Hotin în surse statistice rusești din prima jumătate a secolului al XIX-lea”). De-a lungul timpului s-au comis erori grave față de poporul român din Basarabia, erorile fiind și astăzi prezente în cadrul societății. La ziua de azi societatea basarabeană este inhibată de minciună, lașitate, corupție, criminalitate, sărăcie, etc – totul creat din incultura oamenilor ce stau în capul puterii. Clasa dominantă/ clasa politică a societății, neavând nivelul corespunzător de cultură, își manifestă comportamentul moral prin cele mai inferioare forme. De aici se strecoară și conținutul unei culturi insuficiente care, la rândul ei, amenință sau, mai bine zis, stopează procesul autentic de dezvoltare culturală (și nu numai) în cadrul întregii societăți. Din aceasta este clar că și prosperitatea poporului este pusă în mare pericol din cauza omului-putere, iar cultura, ca formă spirituală în existență, își are urmările sale nefericite. Poporul nu poate fi învinuit de nimic, dar nici societatea, însă vinovăția urmează a fi atribuită doar clasei dominante/politice care dictează regulile de joc ale existenței sociale.

Toate erorile vin de sus, de la cei mai înalți demnitari din stat, poporul fiind doar acel care ascultă și există în tăcere (aproape majoritatea populației, dar mai ales cea din zonele rurale). Un lucru este cert, poporul basarabean conștientizează (o bună parte din populație) consecințele dezastruoase ale trecutului și prezentului, dar nu poate face nimic, deoarece incultura omului-putere este cea mai periculoasă armă în a distruge un popor, în a face să nu mai existe nici într-un fel evoluția culturală, socială, economică. Drept urmare, identitatea culturală a societății basarabene este ignorată în cel mai real mod, pe când clasa politică în asemenea împrejurări își fundamentează și mai mult puterea în a manipula și subjugă poporul. Deci, cultura națională, prin manifestările ei actuale, reprezintă stagnare, degradare, involuție. Cauza succeselor se datorează cel mai mult lipsei de respect pentru propriul popor, clasa politică și cea dominantă distrugând și neglijând în mod barbar cel mai sacru lucru – cultura, fenomen ce ar urma să însumeze în sine dezvoltarea umană, economică, modul decent de conviețuire socială, lib-

ertatea individului în acțiuni, cultura profesională, transparența și autonomia decizională, puterea limitată a guvernatorului față de individ, echitatea socială între păturile sociale, etc. O gamă întreagă de acțiuni sociale ce trebuie reglate cu o anumită atenție, cu atât mai mult dezacordurile enorme între păturile sociale ce sunt transpuse prin cultura basarabeană de astăzi. Anii de independență, 1990-prezent, și-au spus cuvântul decisiv în existență, iar omul s-a format în această perioadă cu o multitudine de complexe, depinzând în mare măsură de transformările economice și politice. Populația urbană s-a adaptat mai flexibil la schimbări, însă populația din sectorul rural este cu mult mai închisă la modificări, aceasta continuând să aprecieze încă vremurile din trecut și anume: perioada socialismului sovietic care îți asigura minimul de existență. Consecințele trecutului vorbesc și astăzi, iar omogenitatea culturii basarabene există printr-un interval de timp care nu este absolut deloc benefic omului în dezvoltare. Valorile culturale, valorile sociale sunt abandonate așa cum este abandonat și interesul statului față de problemele concetățenilor. Din aceasta rezultă și modul de viață actual ce este afectat de schimbări radicale, de schimbări demografice ce au condus la exodul în masă al populației în afara țării, o situație fără precedent. Transformările ce au loc în societatea moldavă, mai mult cu efecte negative, țin de comportamentul inadecvat al clasei politice care a transformat existența și cultura națională într-o stare de mare confuzie, iar viața omului într-o asemenea societate a devenit o greutate nespuse de apăsătoare, o povară ce îngustează viziunea și spiritul. Astfel și identitatea națională a societății moldave se subestimează ca factor în existență.

Ce-i de făcut, ce putem face așadar când ne este ignorat sau strangulat cel mai sacru și cel mai de preț lucru – cultura? Să devenim mai tăcuți sau să ridicăm cât mai sus capul pentru a vedea mai bine lumina zilei, lumina divină dăruită integral omenirii? Credem, doar cu capul sus și cât mai sus spre lumină și nicidecum cu capul în jos spre obscuritate!...

Nu doar un alt „colonist”, nu doar o altă „despăgubire”...

Cezar Adonis
Mihalache

Dacă ar fi să alegem, ar trebui să renunțăm de urgență la participarea României în cadrul Băncii Internaționale de Investiții (BII – Moscova-Budapesta), măcar ca prezență a acesteia în spațiul nostru instituțional de stat (ministere, dar și prin parlamentari și șefi de cameră), și să așteptăm cu vânzarea pe nimic a cotei noastre de la combinatul de la Krivoi Rog... Mai ales că, la nivel de costuri, lucrurile sunt tot cam pe acolo (o majorare de capital de 3,6 milioane de euro pentru ultimii trei ani pentru banca din Moscova, un milion de euro pe an la Krivoi Rog), dar zona de influență nefastă este cu mult mai extinsă în primul caz...

În fond, „monstrul” de fier din Ucraina consumă, dar măcar e ținut acolo... Pe când banca-sinecură a Moscovei este adânc înfiptă prin instituțiile noastre de stat... Și ar fi trebuit să revizuiam cadrul cu BII măcar în momentul în care aceasta și-a mutat sediul central de la Moscova la Budapesta... Pentru că nu a deschis o „filială” lângă granița noastră, și în mijlocul fluxului financiar aca-parator al Ungariei asupra Ardealului, vârf de lance de maghiarizare, ci a mutat acolo sediul central... Iar din acel

moment, toți „reprezentanții” români ai băncii ar fi trebuit bine observați... Și nu pentru asocierea cu diferite intruziuni, bănuite dar greu de dovedit fără o deconspirare dinspre serviciile speciale (devenite, cu sau fără voia lor, servicii de protecție și acoperire a unor astfel de personaje), ci pentru dovezile date de anumite legături și participări nefirești... Pentru că, deși pare un lucru de excepție faptul că în conducerea BII se găsesc patru români (mai ales că nici o bancă de investiții din occident nu ne-a oferit cu locuri atât de importante în cadrul conducerii lor), poziția acestora în societatea noastră, ca personaje cu rol de influență și acțiune directă, ar fi trebuit să dea de gândit...

Real vorbind, este năucitor să găsești un fost ministru de Finanțe și un fost șef al Trezoreriei Statului Român în „boardul” ruso-unguresc, și să nu afli nici măcar un dosar de cercetare pe acest lucru, dar totul devine halucinant când, în același consiliu, identifiți nu mai puțin de trei angajați cu funcții în Ministerul finanțelor (un director general, un șef de departament și un expert). Și nu, lucrurile nu s-ar rezolva prin obligarea acestora să renunțe la acest cumul de sinecuri, bancă-minister, ci trebuie îndepărtate chiar rădăcinile ruso-ungurești din sfera instituțiilor de stat. Pentru

că „reprezentanții” români în cadrul BII pot fi orice altceva, dar nu angajați în instituțiile statului.

Din păcate, sinecura este abil sigurantă, atât la nivelul reprezentanților, care au un statut similar ambasadorilor, fără a fi și diplomați, cât și a băncii ca instituție. Astfel, ca într-un stat cu autonomii „de serviciu” (și „servicii”, și nu doar de lobby ruso-ungurești), aceștia nu pot fi supuși urmăririi judiciare și administrative, împreună cu membrii familiilor beneficiază de aceleași facilități privind repatrierea precum angajații misiunilor diplomatice, sunt scutiți de la plata taxelor vamale, impozitelor și taxelor privind mărfurile importate destinate uzului personal și familial, fiind scutiți și de la plata oricăror impozite pe salariu sau alte remunerații pe care le primesc de la Bancă, precum și de la plățile aferente asigurării sociale...

Și totuși, protecția de tip multinațională și offshore a acestora reprezintă chiar cea mai mică problemă... Gravitatea vine cu adevărat din felul în care Moscova și Budapesta și-au dublat practic „ambasadele” în România, cu o libertate maximă de acțiune în sfera financiar-economică... Și poate nu s-ar fi ajuns aici dacă sistemul corupt nu ar fi tăcut în așteptarea rocadei la blaturi... În frunte cu Banca Națională,

care nu a avut nici o reacție față de prezența unei BII în sistemul nostru bancar, dar și cu toate clanurile politice din instituțiile și ministerele acaparate...

Și poate prezența BII în România, ca instituție de dezvoltare înființată în 1970, nu avea de ce să dea de gândit, dar felul în care a fost reactivată pe planul estic-european trebuia să ridice multe semne de întrebare...

Astfel, între 1990 și 2012, banca a fost aproape absentă la nivel de investiții. Și nu doar pe linia agenților economici din România, ci, practic, pe tot flancul post CAER pe care îl reprezenta, lucru care a determinat Ungaria să se retragă în 2012, motivându-și decizia pe ineficiența și slaba performanță a băncii. Trei ani mai târziu însă, Budapesta și-a exprimat brusc interesul pentru a reintra în BII, iar după numai un an banca a participat la emisiunea primară de obligațiuni a operatorului RCS-RDS (achiziționând obligațiuni în valoare de 16,5 milioane de euro). În 2018, aproape ca o dovadă a rostului de vehicul financiar cu țintă precisă, a fost decisă și mutarea sediului central al băncii, de la Moscova la Budapesta... Și totuși, nu doar Rusia și Ungaria au obținut controlul asupra unor zone financiar-investiționale, ci și alte state au avut de câștigat de pe urma noastră. De exemplu,

într-un singur an financiar (2015-2016), de pe piața românească au ieșit aproape o sută de milioane de euro spre așa-zii „investitori locali”, dar și spre cei străini din Austria, Ungaria, Croația și Cehia.

Dar nimeni nu s-a îngrijorat, nu?! Nici măcar în momentul în care banca s-a securizat similar unei misiuni diplomatice! Practic, aceasta a fost exonerată atât de la plata tuturor impozitelor și taxelor, atât naționale, cât și locale, așadar, o multinațională multiprăduitoare de care social-democrații, în războiul lor cu acestea, au uitat (firesc, având atâția beneficiari, nu?!), iar patrimoniul, activele, arhivele și documentele, „indiferent unde și în posesia cui s-ar afla”, precum și operațiunile Băncii au fost declarate „imune față de orice formă de intruziune administrativă și judiciară”.

Iată dară statutul unui alt colonist pe care românii l-au îngrășat ani în șir... Pentru că plata despăgubirilor nu a încetat practic niciodată... Și nici măcar semințele prăduitoare nu au fost în mod esențial altele...

Resping „Cultura morții” și a desfrâului promovată și susținută de Iohannis, Barna, Cioloș

Nicolae
Voiculescu

Mai toți politicienii și demnitarii care sunt acum la conducerea Țării nu au rostit niciun cuvânt de omagiu la adresa Tricolorului românesc în Ziua Drapelului Național! Pentru mine și pentru mulți dintre români, acești trădători nu valorează nimic și nu au nimic de-a face cu Țara și cu înaltașii noștri care și-au dat viața pentru apărarea credinței și a pământului românesc. Pentru ei, „România (re)educată” înseamnă promovarea ideologiei L.G.B.T.+ și distrugerea țării.

Mă opun predării „educației sexuale” în grădinițe și la clasele primare ca materie separată și nu sunt de acord să li se predea această „disciplină” copiilor sub vârsta de 10 ani pentru că în cele mai multe cazuri este o propagandă a sexualității de transgen. Deja în unele școli la clasa a II-a se predă cum fac sex doi oameni de același sex, care sunt etapele procreării până la naștere etc.

Îl întreb pe Iohannis

(profesorul): pentru copiii cu vârste între 4 și 10 ani „disciplina de (re)educare” nu este promovarea ideologiei L.G.B.T.+ în forme ascunse? Nu este detașarea copiilor de părinți și de Divinitate? (Răspuns sine die: KWI nu are cum să înțeleagă, nu are nici cu ce și nici nu are copii).

Educația sexuală în școli este practic noua deviză și politică de partid a celor de la USR+ împusă de Bruxelles și promovată pe agenda prioritară a lui Klaus Iohannis. Cred că nu lipsa educației sexuale, reprezintă adevărata cauză pentru faptul că România are un număr mare de mame minore, ci disoluția familiei și abandonul școlar, iar statistica care arată că la noi în țară sunt cele mai multe mame minore din Europa, este o imensă minciună. Toate studiile, inclusiv recentele dezbateri parlamentare pe tema educației sexuale în școli, arată că românii sunt într-o majoritate covârșitoare de partea normalității și doresc să-și protejeze copiii de această ideologie nocivă.

Trăim vremuri de cenzurare a libertății de ex-

primare, de propagandă agresivă anti-creștină, pro-L.G.B.T.+

Trăim vremuri de cenzurare a libertății de exprimare, de restrângere a multor libertăți și drepturi fundamentale, de eliminare a religiei din spațiul public, de propagandă agresivă anti-creștină, dar pro-L.G.B.T.+ , pro-avort, pro-identitate de gen, pro-educație sexuală, începând chiar cu copiii de la grădiniță.

Vedem cum ambasade și O.N.G.-uri au început să fie intruzive și să impună violent noile ideologii, iar din păcate reacția autorităților și a mass-mediei românești este aproape inexistentă. De ce oare? Vă place că acei care fac politica „progresului” LGBT, vor „discuta” de acum înainte cu copiii voștri la grădiniță despre diversitatea de gen, împotriva voinței voastre? Mie nu-mi place!

Copiii noștri trebuie să învețe la școală Istoria poporului român, nu pornografie!

Copiii noștri nu trebuie să învețe la școală despre pornografie și plăcerile minorităților sexuale sau

cum să se masturbeze, ei trebuie să învețe despre istoria (care a fost ștearsă și batjocorită) a poporului român, să învețe despre cărturarii și făuritorii României moderne, despre valorile creștine și despre eroii care au apărât Țara de invaziile atât dinspre Apus cât și dinspre Răsărit.

Acest guvern împreună cu majoritatea partidelor parlamentare iau hotărâri și decizii împotriva voinței și conștiinței morale a românilor

Ralierea statului român la demersul de pedepsire a Ungariei pentru că își protejează copiii este nu numai rușinoasă, dar și total nereprezentativă pentru poziția poporului nostru, de aceea susțin că acest guvern împreună cu majoritatea partidelor parlamentare iau hotărâri și decizii împotriva voinței și conștiinței morale a românilor. #DanBarna, acest „sfătos” sexolog care insistă cu masturbarea (la care probabil e campion european) nu reprezintă pentru mine nici un fel de entitate suverană statală. El și alții ca el, sunt niște trădători nemernici care

detestă cultura, tradițiile românești, atacă Biserica și credința noastră în Dumnezeu.

Acești fătălăi de o incultura crasă nu reprezintă voința poporului român!

Toți acești fătălăi care conduc azi România și care nu au avut niciodată copii, acum vor să facă din copiii și elevii României niște onaniști, pregătiți pentru marea schimbare de sex, cu scopul depopulării României.

Resping categoric „Cultura morții” și a desfrâului promovată și susținută de Iohannis, Barna, Cioloș și alții!

Toți acești indivizi care vor să implementeze reguli anticreștine și antiromânești, acești așa zii „politicieni” români (?) de o incultura crasă care ne-au trădat și o fac în continuare, nu reprezintă în niciun caz voința noastră, a poporului român!